

Mika Heljalalle 10 kysymystä



Seuratyössä jokaiselle halukkaalle löytyy tekemistä, ajatellaan Porissa.

1. Millainen on ollut oma pöytätennistaipaleesi alku?

70-luvulla pingistä pelattiin "joka paikassa". Meilläkin oli kesällä kotona pingispöytä rivitalon isolla parvekkeella! Opiopikoulun pitkillä ruokatauoilla mentiin pelaamaan nuorisotalolle. Kesäisin pelattiin pingiksen lisäksi useita urheilulajeja mm. tennistä. Molempia oli hauska harrastaa. Pingistä on selvästi helpompi harjoitella ja kilpailla joten valitsin sen. Onneksi silloin oli kotipaikkakunnalla toimintaa. Silloinen jalkapallojoukkuekaverini Ismo Lallo kertoi toiminnasta ja pyysi mukaan. Aloitin kilpailemisen vasta 13v ikäisenä. Pietarsaaren kisat olivat ensimmäiset. Opiskeluvuosien aikana en pelannut. Työ- ja asuinpaikan sekä perhe-elämän vakiintuessa palasin uuden työpaikan pingispuulaakijoukkueen kautta lajiin takaisin. Harjoittelumotivaatiota oli nuorena paljon. Parhaimpina kesänä järjestin itse eri pelikaverit ammu- ja iltaharjoituksiin. Aikuisien ohjausta tarvitaan silti aina.

2. Saavutuksesi kilpakentillä pelaajana?

Vuonna -80 tammikuun MJ-15 ranking 18.

ja B-luokka. Paras kilpailumenestys Koo-Veen kisat Tampereella luokkavoitot MJ-15, MK-C ja Tasoitus samoissa kisoissa.

3. Kauanko olet ollut porilaisessa pöytätenniksessä mukana?

Yli kymmenen vuotta. Nykyisessä tehtävässä 5. vuosi meneillään.

4. Mitkä asiat sinua motivoi niin seuratyöhön kuin valmennukseen?

Nuoret ovat mukavia pelikavereita. Heidän kehityksen seuraaminen on kiinnostavaa. Haluan myös auttaa heitä saavuttamaan urheilulliset tavoitteet. Pingis lajina on mielestäni ylitse muiden. Sopii kaikille! Sopii massalajiksi. Kasvupotentiaalia on valtavasti. Pientä kutsumusta tuli myös kun tajusin (esim. Arto Luukkaisen tekstejä lukiemalla) asioiden oikean tilan. Tärkeitä "pieniä asioita" pitää puolustaa.

5. Mikä on porilaisen pöytätenniksen kasvun salaisuus?

Riittää kun yksi aikuinen ihminen alkaa hääriä aktiivisesti lajin parissa ja innostaa muita mukaan. Porissa oli valmis hyväkuntoinen "perustus" minkä päälle rakentaa. Yhteistyö liiton, seuran luottamusihmisten (+jäsenten), koulujen ja Liikun kanssa on hyvin toiminut.

6. Mitä yksittäinen toimi seurassanne on sellainen, jota voisitte suositella kopiotavaksi myös muille seuroille?

Pingiskoulu-/iltapäiväkerhotoiminta kokonaisuutena: Kerho-ohjaajien rekrytointi, yhteydet kouluihin, kouluesittelyiden järjestely, välineiden hankinta, harjoitukset, kutsuturnaus, koulukilpailut, yhteydet nuorisotaloihin, pingisdisko, joulutodistukset, lukujärjestykset, tapahtumakalenteri jne.

7. Millä keinoilla olette saaneet seuraan mukaan nuoria valmentajia?

Harjoituksissa tutustumalla nuoriin. Toisille kerho-ohjaaminen sopii toisille ei. On hyvä haalia mahdollisimman suuri määrä nuoria. Jokaiselle halukkaalle löytyy tehtävä. Etäisyys on meilläkin ongelma. Nuorten ohjaajien pitää asua lähellä kerhopaikkaa ja kerhon ajankohta täytyy olla sopiva. Tietenkin kerho-ohjaamisesta pitää antaa rahallista korvausta.

8. Jos saisit muuttaa kolme asiaa suomalaisessa pöytätenniksessä, niin mitkä ne olisivat?

Lisää nuoria ja paljon. Tampere näyttää todella huolestuttavalta. Uusia nuoria on liian vähän. Pelkään että kun nykyiset tekijät väistyvät jää kertakaikkinen tyhjiö. Brändiä pitää nostaa: todellisten huippujen kasvatus tehokkuurilla motivoituneelle joukolle hyvän tiiminvetäjän sekä valmentajien kanssa (mallia esim. Kalle Palanderin noususta maailman huipulle). Harvoin voi tuntea ylpeyttä lajista. Pingiksen ollessa näkyvä mediassa voi ujoitelematta



Lisää nuoria pöytätenniseuroihin ja paljon, sanoo Porin Mika Heljala ja näyttää mallia muille.

kertoa uteliaalle mitä urheilua harrastaa. Oikeita valmentajia lisää seurojen harjoituksiin vaikka maksua vastaan. Pingiskoulujen jälkeen jää tasokas valmennus helposti heikommalle. Pitäisi keksiä jokin konsti houkutella "vanhat" pelurit takaisin lajin pariin. Lisäksi Racketlon yhteistyö ei ole huono vaihtoehto (puulaaki, turnaukset, junnvalmennus jne.).

9. Mieleen jäänyt pöytätennismuistopelaajana?

Jouko Mannin järjestämät piirikunnalliset kilpailut ja Turun, Kosken sekä Pajulahden leirit muistuvat mieleen lapsuudesta. Piirikunnalliset kisat olivat yleensä sopivan tasoiset ja leireillä sai uusia kavereita sekä hyviä muistoja.

10. Mieleen jäänyt pöytätennismuistovalmentajana?

Koulukilpailu Porissa viime keväänä ja vii-

me syksyn seuran mestaruuskilpailut tasot 3 ja 4. Suuren joukon liikkeelle saaminen ei ole ihan simppele juttu. Vaati paljon yhteistyötä eri tahojen kanssa, markkinointia ja esityötä. Oman seuran junnupelaajien

SM-mitalit ovat vaativa tavoite. Yhteinen vuosien työn tulos. Ne jäivät kaikki varmasti mieleen.

Taneli Keinonen



KIMITO TELEFON AB
KEMIÖN PUHELIN OY
FINNET

**Kaikki ATK- ja puhelinpalvelut
kätevästi samasta osoitteesta!**

Villa Lande, Engelsbyntie 8, 25700 Kemiö
Puh. (02)420 742, www.kimitotelefon.fi
Avoinna: Ma - Pe klo 9.00 - 17.00